

EDITORIAL

President en to de castanyes!

Fa quatre anys ens visità el President de la Generalitat de Catalunya, Molt Hble. Sr. Jordi Pujol, uns mesos abans d'unes eleccions -municipals-. Arribà a la plaça, plena de besaluencs silenciosos i amb bosses d'escombraries en lloc de fanalets. Després d'una entrevista amb les autoritats, a porta tancada, se n'anà a toc de corneta, enmig d'una cridòria històrica a la nostra vila.

Fa quatre dies ens ha tornat a visitar el President, uns mesos abans d'unes eleccions -al Parlament de Catalunya-. Arribà a la plaça, silenciosa, buida de besaluencs. Després d'una entrevista amb les autoritats, a porta tancada, visità la nostra vila -el Pont, Can Cambó, Can Llaudes-. Ens inaugurà la plaça del Prat de Sant Pere, menjà castanyes i se'n tornà en un ambient tranquil i afable.

El febrer, d'aquí a poc temps, sembla que ens tornarà a visitar el President. Deu ser allò de recuperar el temps perdut. Quina rebuda li dispensarem el poble de Besalú? L'esperarà un ambient calent com ara fa quatre anys, o fred com fa quatre dies? Els presents que li oferirem seran com les castanyes de la primera vegada, o com les de la segona?

Aquests darrers dies, previs a la visita del President, han sortit unes informacions a la premsa diària, no desmentides per ningú, que ens donaven a entendre l'entonació d'un públic "mea culpa" del poble de Besalú pels fets ocorreguts fa quatre anys.

Al nostre entendre, com a besaluencs, no hem de culpar-nos de gran cosa; en tot cas, d'ingenuïtat en la llarga lluita contrària a la ubicació de l'abocador. Teníem la raó, utilitzàrem canals de participació popular, fent servir la via de la negociació política i la jurídica.

Des de tot arreu se'ns reconegué la raó de la lluita. Fins i tot el propi President, a qui volgueren fer exercir de Ponç Pilat, ens recordà aleshor-

res que teníem a la Garrotxa els polítics que ens mereixíem. Reconeixent que el tema havia estat molt mal portat des dels seus inicis, que havia d'anar a Begudà, Sant Eudald, etc.

A excepció d'una pluja de bosses a la seu del Consell Comarcal, optàrem sempre per la via del diàleg; no pas com en altres llocs, que els reberen a cops d'espigot.

Sincerament, i fent honor a la veritat, creiem que no podíem ofendre ningú amb la nostra actuació unitària com a poble -a banda de lògiques i incontrolades desqualificacions personals en assemblees-.

El propi President, en declaracions a la premsa diària recentment ha manifestat que no restà dolgut per aquella primera rebuda.

L'Ajuntament ha donat un pas important per trencar el glaç de les relacions institucionals amb la Generalitat. Això és bo. Calia fer-ho. Cal normalitzar aquestes relacions. Calia restablir la naturalitat i el respecte.

Per les mans del President passà l'oportunitat de desviar-nos l'abocador i no ho féu, però el President Pujol se'l féu senyera de l'abocador, tot i no ser sol en la seva projecció i la "col.locació". A part, el President és una de les institucions bàsiques al nostre país. No fa tant de temps, molts de nosaltres cridàvem, lluitàvem, ens esperançàvem per la recuperació de les institucions de govern del nostre país.

Com a institució li devem tot el nostre respecte, i com a persona també.

Ara bé, cal no confondre el respecte amb aplaudir totes les gràcies. Sempre tenim -com tothom- el dret a discrepar d'unes opinions o actuacions de les nostres institucions.

Perdoneu-nos aquesta llarga reflexió, però creiem que convenia fer-la, davant el mutisme envers les notícies aparegudes a la premsa.

Tallaferro

ÍNDIX

Editorial	1
De vell a vell, d'amor a amor / Records	2
L'Església de Santa Maria (II)	3 - 4
Festes d'hivern 91 - 92 / Nota informativa	5
Homenots	6 - 7
Germandat donadors de sang / La cuina bona / Tallaferro	8
Les vagues dels mestres / Un altre premi al col.legi de Besalú	9
La comissió antiabocador informa / Església ets tu	10
Cartes al director	11
L'incert futur de "La Ràdio"	12

Tallaferro us desitja unes bones Festes de Nadal i Any Nou. Que no falti la salut ni l'alegria. Felç 1992.

Impremta Aubert, S.A. Hospici, 9. Tel. 26 02 68. OLOT
Fotocomposició: SERFO, S.A., Hospici, 9. Tel. 26 85 12. OLOT
Dip. Leg.: GI-153-84. "Tallaferro" no es responsabilitza necessàriament de l'opinió que expressin els articles signats.

DE VELL A VELL, D'AMOR A AMOR

Amb els ulls tots plens de llàgrimes
veus la vida al teu voltant,
dius que ja no tens amics,
dius que ja no veus el mar.

Vine amb mi, vella esperança,
ja no jugaré mai més,
vull que em contis velles glòries,
vells amors d'un vell passat.

Jo també tinc molts records,
el passat és cosa ferma,
però la vida mai no s'atura
i la mort no és més que un vel.

Vine amb mi, vell cor de jove,
que la joventut joiosa
despillfarres per on vas
en mirar-me amb ta tendresa.

No ets un jove ni ets un vell,
ets la vida manifesta,
que amb el seu instint de moure's
t'ha portat a llunys records.

Vine amb mi, sabiduria,
jo t'escollaré els teus plors,
sé del cert de quina font surten,
de la font de l'amor etern.

Amb els ulls tot plens de llàgrimes
veus la vida al teu voltant,
dius que ja no veus el mar,
però el teu vell amic... t'enyora.

Dedicat a les angoixes i incomprendions dels nostres vells.

Francesc Viciano i Martí
Novembre, 1991

Records

L'aigua m'anava relliscant per tot el cos quan vaig sentir el xiulet del cafè que ja era fet. Em vaig eixugar una mica i vaig sortir de la dutxa per posar-me el cafè amb llet condensada dins la tassa. Vaig travessar tot el pis per seure a la cadira que tenia en el balcó obert de bat a bat, perquè la fresca de la matinada d'estiu amanyagués el meu cos, encara humit i per on regantellaven gotes d'aigua que queien dels meus cabells, que no havia eixugat. Sabia que durant el dia faria molta calor, i aquesta era l'única estona que podia estar bé. Era encara aviat, i la claror que hi havia era tènue, enrogida, i tenia un to d'embruixament. No hi havia ningú a la plaça, tot estava tranquil, sense cap fressa, ni música, ni cotxes, ni els crits de la gent que fa temps que no es veuen

i es troben per casualitat. Tot en pau, només el piular i el vol de les orenetes que, com jo, havien matinat per buscar el menjar de llurs cries. Encara que sabia que només vindrien els pardals, vaig tornar a posar-los menjar en un bol que deixava al balcó, com acostumava a fer cada matí.

El cafè era massa calent per beure-me'l, encara treia fum. Potser si hagués estat l'hivern, m'hauria escalfat les mans amb el got, però ara no. El vaig deixar sobre la taula i vaig obrir el llibre de la Mary Renault que estava llegint. No em podia concentrar perquè aquella màgia del matí m'absorbia. "Au, va!, no t'encantis, que aviat hauràs de treballar i no podràs llegir", vaig pensar. I vaig intentar concentrar-me en el llibre.

...En siete años -pensó Laurie-, todas las células del cuerpo se renuevan, incluso los recuerdos viven en un cerebro distinto. Esta no es la cara que vi, y éstos no son los ojos con que la vi. Tampoco nosotros somos los mismos, pero sí una consecuencia de lo que éramos entonces. Sin embargo, estuve allí y ahora estoy aquí y este hombre, que a veces es como lo recuerdo y a veces un extraño que conocí en una fiesta el otro día, también es para sí mismo el yo que estuvo allí; su mente, en un cráneo distinto, ha retrocedido a un lugar que sus pies actuales nunca pisaron, y puede volver a sentir el dolor que sintió entonces...

Tenia tota la raó. És veritat que tot canvia i que no podem viure el mateix dues vegades. Sí que podem viure la imatge d'una primera experiència que ens farà recordar un fet passat, però sempre en un espai i moment diferents, de la mateixa manera com cada matí em dutxaria, em faria el cafè i m'asseuria al balcó de la plaça per beure el cafè i contemplar el vol de les orenetes i aprofitar la fresca del matí, sí que l'aigua de la dutxa serà diferent, la tovallola que em lligaré a la cintura serà una altra i, fins i tot, el cafè canviarà. Probablement, la llum que hi havia aquell matí d'estiu, l'endemà serà diferent, i després de molts anys, en un altre lloc i una altra plaça, hi haurà quelcom que em farà recordar aquell matí d'estiu, i amb la tristesa del temps passat i del pes de la vida, reviuré aquells moments de pau.

Segurament és degut a la teoria de la relativitat que fa que la vida no sigui una línia recta ascendent o descendent, però sí una espiral deforme. Sempre viurem coses noves relatives al temps passat però en un espai i condicions diferents, fins i tot ens adonarem que el temps no existeix ni ha existit mai, que el fet de mesurar-lo ha estat un caprici de l'home, ja que no hem sabut assimilar un espai tridimensional, encara que l'afirmem i l'aprenem així, llarg, ample, fons. Si realment ho haguéssim acceptat, ja no viuríem la vida en línia recta, només la viuríem pensant que és un moment infinitesimal d'aquest espai indimensional.

Per més finalitats que ens plantegem, ja que són necessàries per reafirmar aquesta línia recta, només ens adonarem que no existeix quan les aconseguim i diguem "que probablement ens hem equivocat, perquè hem donat moltes voltes per aconseguir-ho."

Tenim tanta por que el que mesurem en anys només sigui un moment microscòpic, que del que han calgut milions i milions de moments per construir hem gosat dir que s'ha fet en sis dies i que el setè es va descansar. Potser això ens reconforta, o el més segur és que tenim por de la llibertat.

L'únic que sé és que algun dia els records floriran i es projectaran en imatges totalment esquinçades del que fou una vegada ja fa temps.

De sobte, el telèfon va sonar. El temps havia volat, no n'era conscient, i com ahir i com demà, sabia que m'havia de posar a treballar.

Manel

CAJA DE MADRID

BESALÚ: Avinguda Lluís Companys, 5 - 5 bis. Tel. 59 00 00

L'ESGLÉSIA DE SANTA MARIA (II)

A partir del moment en què el Papa Climent VII, en data de l'any 1592, dictà la secularització de les esglésies de l'orde de Sant Agustí al Principat, el monestir esdevingué una col·legiata de canonges i tot seguit s'inicià la seva davallada. L'any 1606, la col·legiata tenia un prior i cinc canonges. Les cases del prior, del sagristà i del sots-sagristà es trobaven en un estat molt precari.

El rei Felip V, l'any 1733, confirmà l'església de Santa Maria com a capella reial. Un any després encara s'hi mantenia el culte.

Inexorablement, la petja dels anys i les seves circumstàncies no ajudaren a millorar la situació, ans al contrari. Aquelles obres que de temps ençà eren fonamentals per tal de conservar l'església i la resta dels edificis, o no es portaren a cap, o foren totalment insuficients. Malauradament, el 4 de novembre de 1744 caigué bona part del sostre damunt el cor, i dos anys després, el dia 7 de desembre de 1746, es produí un gran esfondrament.

La col·legiata, l'any 1764 disposava només, a part del prior, de dos domers, sagristà, diaca i escolans.

Les cada vegada més angoixoses penúries econòmiques per mantenir la comunitat propiciaren diferents projectes per a la reunió de les cases de l'orde de Sant Agustí a Besalú. Es demanà la col·laboració de l'església de Sant Agustí, sol·licitant-se al prior de Santa Maria i al bisbe de Girona que modifiquessin el seu règim econòmic.

A través de la *Llibreta de mesades* de les misses fundades a la col·legiata de Santa Maria de Besalú, l'any 1775, pot constatar-se que els canonges continuaren desenvolupant llurs funcions, encara que molt precàriament.

En el decurs de la Guerra de la Independència, el monestir va ésser ocupat per les forces franceses, que el fortificaren i el feren servir de caserna. Posteriorment, abans de la seva retirada, enderrocaren les fortificacions deixant la col·legiata en un més que lamentable estat. Alguns edificis es convertiren en un autèntic i decebedor claper de ruïnes. El seu valuós arxiu i la seva biblioteca foren impunement destruïts i espoliats.

El 23 de juny de l'any 1815, el prior Monner, ambaixador de Felip V i degà de la Sagrada Rota, féu lliurament d'un donatiu de 100 lliures per a l'església de Santa Maria.

L'estat d'empobriment s'anà agreujant de tal manera que per garantir la seguretat de la relíquia de la Vera Creu, dipositada convenientment dins un armari de la sagristia des de l'any 1687, s'acordà habilitar aquesta dependència per tal d'allotjar-hi una família que la custodiés, segons consta en les actes municipals 4-3-1815 i 7-4-1817.

Precisament pocs mesos abans que s'aprovés la Llei de Des-

amortització, el capítol dels canonges de l'església de Santa Maria sol·licitaren que, atesa la impossibilitat de continuar les celebracions a l'església, tant pel seu estat de precarietat com per l'avinentesa de restar-hi allotjada una partida de tropa, el seu propi trasllat conjuntament amb la relíquia de la Vera Creu i altres objectes de valor a l'església parroquial de Sant Vicens. La Vera Creu i algunes joies restaren col·locades a l'altar de la Mare de Déu dels Dolors, però continuant com a responsables els canonges, en tant que visquessin a Besalú.

La col·legiata de Santa Maria restà afectada per la Llei de Desamortització de l'1 de maig del 1835, per la qual cosa va passar a ésser propietat de l'Estat.

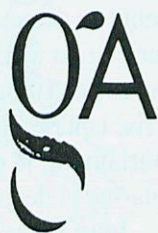
En data de 7 d'agost de 1836, i en compliment d'un manament del Governador de Figueres, l'Ajuntament de Besalú embargà el delme del priorat de Santa Maria. Els elements de culte que encara hi romanien passaren a l'església de Sant Vicens. El 5 de gener del 1857 el Sr. Rector de Besalú, prèvia autorització de l'Ajuntament, va vendre les restes de *bordones que fueron de la extinguida colegiata de Santa María, que eran del todo fragmentados e inservibles*. Actes municipals 15-1-1857.

Amb la promulgació de la Llei de Desamortització, Santa Maria de Besalú -col·legiata, castell i terrenys- passà a ésser propietat estatal, el qual anys després la posà a la venda en pública subhasta.

Certament, aleshores començà la seva vergonyant i sistemàtica espoliació, donat que foren venudes les restes més valuoses de l'església. L'historiador Montsalvatje i Fossas, quan visità Santa Maria a finals del 1879, se'n féu ressò: *Hoy, la iglesia es casi una ruina, y pronto lo será totalmente pues, según nos han asegurado, el propietario está gestionando la venta del tímpano y la puerta lateral N, restos que quedan de su naufragio. Su claustro ha desaparecido, habiendo vendido algunos de sus capiteles a unos turistas ingleses que visitaron sus ruinas...*

Malauradament, poc temps després desmuntaren el timpà de la porta principal, que representa el Senyor en actitud de beneir i els símbols dels evangelistes. Aquesta valuosa peça, conjuntament amb la porta anomenada del claustre, i diversos capitells i finestrals, avui es troben a la finca "El Conventet" de Pedralbes, a Barcelona. A més, hi ha una gran dispersió de restes arreu, ja que durant setmanes i de forma regular, alguns carros no pararen de transportar carreus, capitells, columnes i altres elements arquitectònics fora de Besalú. Concretament, se'n traslladaren a Lloret de Mar, Girona, Barcelona, etc.

Vertaderament decebedor, incompreensible. La incultura del

ASSEGUANCES DE LA LLAR
PLANS DE JUBILACIÓ, a
GESTORIA BASSOLS

país no podia mostrar-se amb més nuesa.

La imatge de Santa Maria, titular de l'església, venerada a l'altar major, és d'alabastre de Beuda, policromat, del segle XIV, amida 1,31 m. d'alçada, i el segle passat va ingressar al Museu Arqueològic de Girona. Fou catalogada amb el n.º 2.499. L'any 1973 restà col·locada a la Sala d'Actes de la Fontana d'Or. Actualment, per cert, s'han iniciat unes gestions per tal de fer-ne una còpia per col·locar-la a l'església del monestir de Sant Pere de Besalú.

A partir del desembre de 1869, en què Santa Maria fou venuda en pública subhasta, la finca ha conegut una sèrie de propietaris.

El 15 de juny de 1870 era cedida pel Jutge de 1ª Instància de Girona, en virtut d'haver-se-la adjudicada en subhasta pública, davant el notari d'aquesta ciutat Sr. Josep Casadevall, al Sr. Josep Sanglas i Baus, veí de Llanès.

En data de 22 de setembre de 1871 fou venuda de nou. La comprà el clergue Josep Figueres i Carbonell, rector de Sant Andreu Salou, el qual el 2 de novembre de 1880 la vengué al comandant retirat Sr. Carles d'Aulet i Rafecas que, a la vegada, el 7 de setembre de 1920, va vendre-la al Sr. Enric Siqués i Sutinyà.

Posteriorment la finca fou adquirida pel Sr. Salvador Vilarrasa i Sicra, el qual consolidà les ruïnes de l'església de Santa Maria i s'esmerçà en l'embelliment i millora de la finca. Palesà en tot moment la seva profunda estima i admiració envers la seva històrica vila nadiua, mitjançant la seva bonhomia, al servei sempre d'una emprenedora i desinteressada col·laboració per a tota iniciativa que pogués revertir a benefici de tots els besaluencs. Fou un dels fundadors de l'entitat "Amics de Besalú i el seu Comtat", la qual va presidir fins al seu traspàs, esdevingut el 25 de gener de 1970.

L'any 1912, a l'església de Santa Maria encara restaven dempeus la porta d'accés, els absis i el creuer. La posterior caiguda del campanar va ensorrar el creuer i deixà els absis molt malparats.

En l'actualitat, les restes de l'església de Santa Maria es redueixen a la capçalera, que resta adossada al transepte, malgrat que no es conserva sencera.

De la nau central només hi ha els dos pilars més propers al transepte, sense, però, haver-hi cap vestigi de la seva intersecció amb el mur occidental. Aquest conté dues absidioles, les quals són emmarcades per uns arcs sense columnes, tot envoltant l'arc triomfal.

Resten també els rastres de l'arrencament de la volta central, la qual minva a la part alta, a partir del presbiteri, en la seva trobada amb l'absis central i els extrems del transepte del qual, per cert, només resta sencer el tram de volta que correspon a l'extrem de tramuntana. S'observa també una fina cornisa que dibuixa el perfil d'arrencada de la volta central. En un nivell inferior, una altra cornisa assenyala on comença la volta que cobreix cadascun dels trams del transepte, completant l'ornamentació interior els capitells corintis, col·locats col·lateralment, de forma que sostenen les arcades del creuer.

La part forana de l'edifici resta cenyida a l'estructura interior.

Hi ha una cornisa, suportada per unes mènsules, la qual ressegueix la barbacana de la coberta. L'absis central és decorat per unes arcades sostingudes de forma alterna, per columnes i mènsules, per cert molt deteriorades.

D'un temps ençà, atesa la bona disposició de la família Vilarrasa, s'han iniciat una sèrie de gestions i contactes a tots nivells encaminades a la recerca d'aquelles iniciatives que poguessin viabilitzar no ja solament la possibilitat que la finca de Santa Maria passés a ésser patrimoni municipal, sinó també que la seva rehabilitació i posterior destinació -a part de prevenir, lògicament, el seu manteniment- generés noves i renovades fonts de riquesa per a Besalú, traient d'aquesta forma el risc d'esdevenir, a llarg termini, una nova càrrega econòmica per als besaluencs.

CLOENDA

Amb aquest text hom ha pretès bastir una aproximació històrica a l'entorn de Santa Maria de Besalú, procurant resumir-ne objectivament els trets més fonamentals per tal d'incidir, d'alguna manera, en la publicació de la important aportació històrica obra de l'erudit historiador i arxiver del bisbat de Girona, Mn. Josep Maria Marquès i Planagumà, la qual mitjançant les acollidores pàgines del "Tallaferro" anirà sortint progressivament a la llum.

La importància històrica de Besalú -ningú no pot qüestionar-ho- és talment excepcional i única. Sortosament, i malgrat els molts tresors patrimonials que han estat espoliats, s'ha conservat al llarg dels segles un conjunt monumental que, vertaderament, avui cal considerar com un testimoni d'excepció dins el context cultural del nostre país.

Aquesta circumstància, no n'hi ha dubte, és una satisfacció alhora que una gran responsabilitat, genèricament parlant, per a tots i cadascun dels besaluencs, ja que hem heretat un patrimoni històric el qual només conservar-lo amb dignitat, moltes vegades, per no dir sempre, ultrapassa les possibilitats econòmiques d'una població que aplega poc més de dos mil habitants. Aquest fet genera, a voltes, tota una complexa problemàtica l'abast de la qual pot tenir moltes incidències i lectures que, òbviament, no seria adient d'intentar analitzar, ara i aquí, donat que resultarien totalment fora de context en aquestes lletres.

No voldria acomiadar aquests papers -des de la més personal i humil òptica- sense fer un prec, en el sentit de demanar l'atenció en referència a l'estat actual de precarietat en què es troba la muralla de Rocafort, cosa a la qual si no es posa remei, inclús a curt termini, podria comportar un seriós risc tant per al veïnat com per als molts turistes que la visiten diàriament, ja que el grau d'erosió d'algunes pedres podria facilitar-ne el desprendiment.

Joan Pèlachs i Rojals

FESTES D'HIVERN 91 - 92

DESEMBRE

Divendres, 20: Entrenament campionat de PING - PONG a partir de les 5 de la tarda.

Dissabte, 21: Entrenament campionat de PING - PONG a partir de les 11 del matí. Nit a dos quarts d'11, ball pel CONJUNT LAVA.

Diumenge, 22: A dos quarts de 6 de la tarda, QUINA PRO REIS.

Dilluns, 23, i dimarts, 24: Competició campionat PING - PONG.

Dimecres, 25: A dos quarts de 6 de la tarda, QUINA PRO FUTBOL. També a dos quarts de 6, representació dels PASTORETS pels alumnes de 8è. a Sant Julià.

Dijous, 26: A dos quarts de 6 de la tarda, QUINA PRO FUTBOL. També a dos quarts de 6, representació dels PASTORETS pels alumnes de 8è. a Sant Julià.

Divendres, 27: Competició campionat PING - PONG.

Dissabte, 28: A dos quarts d'11 de la nit, espectacle ERÒTICO - HUMORÍSTIC "Bagdad".

Diumenge, 29: A dos quarts de 6 de la tarda, representació dels PASTORETS pels alumnes de 8è. a Sant Julià.

Dimarts, 31: NIT DE CAP D'ANY a partir de la 1 de la nit. Obert a tots els públics.

GENER

Dimecres, 1: A dos quarts de 6 de la tarda, QUINA PRO FUTBOL.

Dijous, 2: Competició campionat PING - PONG.

Divendres, 3: A les 2, DINAR I BALL al Casal de Jubilats.

Dissabte, 4: Competició campionat PING - PONG.

Dilluns, 6: A dos quarts de 6 de la tarda, QUINA PRO ENVELAT.

Dies 7, 8, 9, 10 i 11: Competició campionat PING - PONG.

Dissabte, 12: A les 3 de la tarda, FINALS CAMPIONAT PING - PONG. Nit a les 11, CONCURS DE BALL - Club Bàsquet Besalú.

Divendres, 17: A les 4 de la tarda, actuació de la CORAL SANT JORDI D'OTLOT al Casal de Jubilats.

Dissabte, 18: Inscripcions a les 3 de la tarda per al CONCURS DE BOTIFARRA. Nit a les 11, BALL festa de Sant Vicens pel conjunt OMEGA.

Diumenge, 19: A les 12, OFICI SOLEMNE. A la 1, SARDANES a la plaça Sant Vicens. A les 5 de la tarda, SARDANES.

Divendres, 24: A les 5 de la tarda, QUINA PRO CASAL D'AVIS.

Dissabte, 25: TEATRE a les 10 del vespre per l'Agrupació Teatral de Besalú.

Divendres, 31: DESFILADA ESPECTACLE de pentinats, a les 10 del vespre, per TXIC PERRUQUERIA.

FEBRER

Diumenge, 2: A les 6 de la tarda, ESPECTACLE artístic i musical a càrrec de l'ESBART MARBOLENY de les Preses, i CANTADA D'HAVANERES pel grup VEUS DE BESALÚ.

Divendres, 7: A les 10 del vespre, DIAPOSITIVES a càrrec de CARLES VALLÈS. Al Centre Excursionista Besalú.

Dissabte, 8: A dos quarts de 12 de la nit, BALL pel conjunt OMEGA. Àrea de Joventut.

Diumenge, 9: A dos quarts de 6 de la tarda, QUINA PRO ENVELAT.

Divendres, 14: A les 5 de la tarda, FESTA DEL JUBILAT amb ball amenitzat per JOAN I ALÍCIA.

Dissabte, 15: A les 10 del vespre, RECITAL DE CANÇÓ per en TOMEU PENYA al Centre Excursionista Besalú.

Diumenge, 16: A les 6 de la tarda, representació pel CLUB GIMNÀSTIC LA GARROTXA.

Dissabte, 22: A les 11 de la nit, BALL DE CARNESTOLTES pel conjunt AQUÀRIUM. Ràdio Besalú.

Diumenge, 23: A les 4 de la tarda, BALL DE CARNESTOLTES. Casal de Jubilats.

HOLA, AMICS!

Recordant la bona acceptació de les festes d'hivern d'ara fa dos anys, i amb la imminent arribada de Nadal, Sant Vicens i Carnestoltes, hem cregut oportú que l'ENVELAT torni al nostre poble.

Amb ell arriben un reguitzell d'actes i celebracions que esperem que tinguin una bona acollida per part de tothom.

Us hi esperem per gaudir plegats d'aquestes II Festes d'Hivern de Besalú.

**Regidoria de Joventut i
Regidoria de Cultura**

NOTA INFORMATIVA

S'han col.locat dos contenidors per a roba, de fusta, de l'organització d'ajuda al Tercer Món HUMANA. Un d'aquests contenidors és al Firal, al costat dels altres, i l'altre és al costat de la porta de la piscina. Periòdicament, un camió de l'organització vindrà a buidar-los per enviar la roba recollida a gent necessitada del Tercer Món. Només un consell: Tireu-hi la roba sola o embolcallada amb paper, NO la hi tireu en caixes de plàstic o cartró.

ENTREVISTA AMB EN MARIÀ PLANELLA I MARCÉ

Ens trobem a casa d'en Marià Planella i Marcé, el policia municipal de Besalú. Després de les salutacions de rigor, li demanem que ens resumeixi la seva vida fins ara:

-Vaig néixer a Ribes de Freser el 12 de maig de 1933. De molt jove em vaig desplaçar amb tota la família en una casa de pagès de Vilallonga de Ter. Quan tenia sis o set anys vàrem anar a viure a Agullana. Als dotze anys ens n'anàvem a La Vajol, en una altra casa de pagès. Allà vaig aprendre l'ofici de perruquer, i més tard vaig anar a Agullana a practicar-lo. Mentrestant vaig començar a estudiar per a guàrdia municipal, encara que no ho vaig portar a terme.

-Així doncs, ho vas tenir més fàcil a l'hora de decidir-te a fer aquesta feina a Besalú.

I tant! Ja coneixia una mica de què anava. Continuant amb la meva història, us diré que també vaig anar a Figueres a fer de barber. Fins que em vaig casar amb la Dora i vam venir a viure aquí a Besalú.

-I per què a Besalú?

Perquè els meus sogres hi vivien. Però la meva dona és filla d'Espolla.

-On vau anar a viure?

A can Palet, al carrer del Pont. Primer vaig treballar de manobre amb en Marcial. Guanyava 200 pessetes a la setmana i anàvem força estrets. Trobava a faltar el menjar de les cases de pagès on havia estat abans. Ara ho havíem de comprar tot.

-No vares fer de barber aquí a Besalú?

Sí. Però abans havia treballat a ca l'Escatllar i a "Cargas Blancas", on vaig fer d'encarregat de torn cobrant 500 pessetes. Un dia, quan encara treballava a "Cargas Blancas", vaig anar a la barberia de l'avi Llança, on ara hi ha can Molas, i hi vaig trobar molta gent que s'esperava. Li vaig dir si volia que l'ajudés i em va dir que sí. M'hi vaig posar i, com que tos dos anàvem força lleugers, em va dir que faríem bona parella. Quan l'avi Llança va faltar, em vaig parar pel meu compte.

-Vivies només de la barberia?

No. Anava a treballar a ICASA (Can Vilarrasa de Castellfolli). Mentrestant, em vaig assabentar que s'oferia una plaça d'escombriaire a l'Ajuntament de Besalú. Ens hi vam presentar tres o quatre i jo la vaig guanyar. Vaig treballar sis o set anys fent d'escombriaire. Era una feina que m'agradava. Encara que

HOMENOTS

jo, amb la feina, no hi he tingut mai cap problema. A l'Ajuntament em van anar donant més confiança, fins que vaig fer d'agutzil.

-Tenim entès que també vas col.laborar amb algunes entitats del poble.

Sí. Vaig fer d'entrenador de futbol durant quatre anys. Hi havia jugat força temps. Hi havia un jovent que responia molt bé. Vaig portar l'equip a Regional. Hi havia els Gratacós, en Ribera, en Quei petit... Ens llevàvem a les cinc i anàvem corrents a les Carreteries.

Alguna vegada he col.laborat amb els Reis. Vaig fer de rei blanc.

-Tenim entès que havies fet de sanador ("curandero").

Sí. Havia estudiat anatomia i coneixia quan els ossos eren fora de lloc. Vaig fer-ne quatre o cinc anys. Havia arribat a tenir tantes cues a casa que vaig decidir plegar. No volia explotar la gent. Em sabia greu crear-los, de vegades, falses expectatives. Hauria preferit fer una cosa legal.

-Tothom sap que ets Testimoni de Jehovà. Des de quan ho ets?

Vaig ésser batejat com a catòlic. Anava a missa perquè ho sentia, i em repugnava veure la hipocresia amb què alguns actuaven. Jo no suportava les mentides. Em preocupava per trobar la veritat. Una vegada vaig coincidir amb gent d'una associació cristiana: els Evangelistes del Setè Dia. Amb ells estudiava la Bíblia. Però no m'agradava com ho feien. Jo volia trobar respostes clares als llibres sagrats i ells no me les donaven. Una vegada la meva dona, acompanyada d'una altra noia, passejaven la nostra filla petita. Parlant amb aquesta noia vaig descobrir que parlava de la Bíblia tal com jo pensava: era Testimoni de Jehovà.

-I així ja ho vas tenir decidit?

No. Primer me'n vaig voler assegurar. Vaig reunir membres de les dues congregacions a casa meva, i els vaig començar a fer preguntes. Llavors vaig veure clar que els Testimonis de Jehovà responien a les meves inquietuds. Però primer vaig voler pensar-m'ho, comparar la Bíblia i l'Arqueologia, fins que vaig veure que coincidien els escrits i la realitat. Llavors sí que em vaig decidir. Alguns deien que em prendrien els calés, que no podria sortir-ne... I ara sé ben bé que si demà volgués plegar ho podria fer. Ho faig perquè vull, en completa llibertat.

-Quines són les obligacions bàsiques dels Testimonis de Jehovà?

Mantenir el cos net (per tant, per exemple, no fumar), fer canvis positius dins de la família, millorar la personalitat, respectar la moralitat... No hi ha cap obligació estricta. Ho fem

tot per convicció. Nosaltres mateixos ens obliguem a fer una sèrie de reunions on estudiem la paraula de Déu. Un cop a la setmana ens reunim a Banyoles tots els dels pobles dels voltants; un altre cop a la setmana, a Besalú.

-Hi ha algun signe d'identitat comparable amb la circumcisió o el baptisme?

Nosaltres ens bategem com ho va fer Jesús: per immersió. Jo vaig fer-ho en una gorga prop d'Olot; allà un ministre em va batejar.

-Un ministre?

Sí. Un ministre és qualsevol persona batejada que està predicant la paraula de Déu com a Testimoni de Jehovà.

-Creus que és possible la unificació dels cristians?

Els primers temps del Cristianisme ho era. Però ara per ara és impossible. El fonament de la separació entre els cristians és la manera de practicar tot allò que diu la Paraula de Déu.

-Teniu autoritats comparables al Sant Pare de Roma?

Hi ha un cos governant a Brooklyn format per dotze o catorze persones amb un coneixement molt gran de la Bíblia.

-Tu i la teva família vau ésser els primers Testimonis de Jehovà a Besalú?

Sí.

-Quants n'hi ha ara?

Actualment som quinze, més els que estan estudiant.

-Teniu obligació d'anar per les cases a predicar?

Jesucrist ens ho demana en la Bíblia. A més, nosaltres no volem guardar-nos aquests secrets i volem comunicar-los a tothom.

-Besalú és un poble creient?

Ara notem que, encara que hi hagi un grup que passa de tot, hi ha una bona part de gent inquieta i preocupada per trobar la veritat. Crec que hi ha un bon nivell d'inquietud religiosa.

-Diuen que ets bisbe. És veritat? Què vol dir, això?

Ésser bisbe no és res més que ésser experimentat en la interpretació de la Bíblia. Per tant, no té res a veure amb els bisbes catòlics. Simplement, com que sóc més gran, tinc més experiència i puc ensenyar coses als altres que són més novells.

-Hi ha inseguretat ciutadana a Besalú? Quin paper hi tens tu per resoldre-la?

No tant com en altres llocs, però n'hi ha. Quan em varen oferir d'ésser policia municipal, em temia que em quedaria sol. Però la veritat és que em sento molt ajudat per l'Ajuntament, per la Guàrdia Civil, molt eficient, per cert, i pel poble.

Aquesta bona coordinació amb les autoritats ens ha permès, per exemple, fer un front comú quan un pare es ve a queixar de la multa que hem posat al seu fill. Veu que de tots els estaments obté la mateixa resposta, contrària al delictes.

Treballo més hores de les que em toquen, surto a qualsevol hora del dia o de la nit, a hores en què no m'esperen. Els caps de setmana és quan hi ha més feina. Agafo números de matrícula, investigo en col.laboració amb les altres autoritats, sobre aquelles persones que viuen a Besalú i fan d'informadors de grups de fora que tenen intencions delictives, o sobre qui no té cap feina que justifiqui els diners que es gasta...

-Col.labora, la gent de Besalú, a l'hora d'enxampar el lladre, el brètol?

Cada vegada més. De totes maneres, de vegades hi ha qui veu un robatori i no el denuncia perquè el lladre l'amenaça. Per això no em cansaria de demanar que tothom col.labori amb les forces de l'ordre. Gràcies a aquesta col.laboració, fa poc que vam poder identificar i sancionar (150.000 ptes. de multa i retirada del permís de conduir per a tres mesos) uns brètols que feien animalades amb el cotxe pel mig del poble. També vam poder identificar un exhibicionista dels dos que corrien no fa gaire per aquí.

Ah!, i us he de dir que estic molt satisfet de com la gent de Besalú en general, i el jovent en especial, donen suport a l'autoritat i a l'ordre públic. Una vegada vaig entrar al camp de futbol just en el moment en què persones de fora protagonitzaven una baralla. El crit dels espectadors de Besalú va ésser unànime: "Mariano, estem amb tu!"

-Com estan el trànsit i l'aparcament?

L'aparcament era, fins ara, un problema. I l'Ajuntament l'està solucionant amb els aparcaments del pont, de l'era d'en Xiua i dels Horts.

La gent s'està conscienciant força a l'hora d'aparcar, però encara s'hi ha d'estar a sobre. Crec, per altra banda, que a la llarga tots els carrers de la vila hauran d'ésser de direcció única.

-Hi ha droga a Besalú?

No descaradament, però n'hi ha. S'ha vist com "esnifaven" i es veuen xeringues en alguns llocs.

-Hi ha camells a Besalú?

Són gent de fora, els qui porten la droga.

Moltes gràcies, Marià, pel temps que ens has dedicat. Esperem que per a molts anys puguis continuar fent aquestes feines tan interessants i tan positives per al poble de Besalú.

Tallaferro

GERMANDAT DE DONADORS DE SANG

Benvolguts amics:

En primer lloc, la més cordial felicitació nadalenca a tots els donants de sang i a totes les persones que, per qualsevol causa, no ho són; a tothom de cor i amb tota sinceritat us desitjo pau, amor, prosperitat i que pugueu gaudir d'una convivència i germanor exemplars.

Podríem, com a cloenda d'aquest any 1991 que aviat finalitzarà, fer una anàlisi de com ha estat la donació de sang, aquesta tasca la més altruista de totes, la que comporta un civisme a tota prova, perquè saber donar-se als altres sense esperar res a canvi demostra uns sentiments tan sensibles i humans com no n'hi ha cap més.

Doncs bé, comencem per analitzar les donacions de Besalú. Han estat, senzillament, impressionants. Si no vaig errat, d'un 160 per 1000 de l'any 1990 hem passat a un 170 per 1000 el 1991, i això és esperançador perquè quan s'arriba en unes xifres així es fa difícil la superació, però per la meua part, i amb el meu optimisme de sempre, crec que si vosaltres voleu, si us ho proposeu, podeu arribar al 200 per 1000. Sabeu què vol dir, això? fer més de 200 extraccions el mes de febrer i també més de 200 l'agost, és difícil d'arribar-hi, però es pot fer perquè encara queda un col·lectiu important de gent que no ve a donar sang.

De mica en mica entre tots anem conscienciant tothom de la importància que té una bossa de sang, però no ens podem adormir on som perquè la sang fa falta sempre, a totes hores, i jo sé de molts llocs on per la causa que sigui les donacions han minvat, i per contra, cada dia són necessàries més bosses de sang. Accidents, transplantaments, operacions i un llarg etc. d'altres coses en què la sang, el plasma o les plaquetes són una autèntica necessitat vital perquè puguin sobreviure persones com nosaltres mateixos, amb tots els anhels de viure, que sense la nostra donació voluntària de sang moririen.

Ja us puc avançar que la propera donació de sang a Besalú serà el dia 1 de febrer, un dissabte, això perquè ja pugueu començar a parlar-ne amb l'altra gent. Quan sigui el moment oportú ja direm horaris exactes, mentrestant comencem a pensar en la imperiosa necessitat de sang que hi ha i que amb la nostra aportació podem pal·liar una mica.

Una sola bossa de sang sembla poca coses, però un piló de bosses són un tresor de vida. ¿Us heu parat mai a reflexionar si en un moment donat nosaltres, per viure, necessitéssim sang i en aquell moment no n'hi hagués ni una gota? Què passaria? Fem, amb la nostra donació voluntària i desinteressada, que això no passi mai, i anem a donar, anem a regalar la nostra bossa de sang.

És esperonador i esperançador alhora trobar jovent que fa poc que ha complert 18 anys i et diuen que vindran a donar sang en la propera extracció..., o sigui l'1 de febrer. això vol dir uns sentiments nobles i generosos, persones que pensen en els altres. Si tots seguíssim aquest camí tan bonic la convivència seria un fet, i saber conviure és molt més

important del que al primer cop d'ull pot semblar. Trenquem la convivència i, sense adonar-nos-en, matarem la societat. Amics, sapiguem ésser sempre generosos, sapiguem donar-nos als altres, i anem a donar sang.

Us saluda i us desitja tot el millor, ara i sempre, el delegat de la Germandat de Donadors de Sang,

Joan "Zafont"

La cuina bona, senzilla, ràpida i saludable de la Srta. Teresa Cucala

BUNYOLETS DE PATATA

Per a 4 persones

Ingredients: 1 paquet de puré de patata, 1 ou batut, 150 grs. de picadillo cuit (que pot ésser de carn, pollastre o peix), 2 cullerades rases de llevat en pols, 1/4 de litre d'oli, 4 cullerades de farina, pebre blanc, sal.

Preparació: Es fa el puré de patata i s'hi afegeix l'ou batut, la farina, el llevat, i sal i pebre al gust.

Es va remenant mentre s'hi afegeix el picadillo.

Posarem l'oli en una paella i quan sigui calent hi afegirem cullerades (dues per bunyolet) de la pasta. Es rossegen per tots costats i es mengen calents.

Jo els serveixo posant a la plàtera un paper absorbent de cuina.

Queden uns bunyolets molt bons que agraden a tothom, sobretot a la mainadeta.

"TALLAFERRO"

En aquestes festes nadalenques, m'agradaria trucar personalment en totes i cadascuna de les llars besaluenques per tal de desitjar-vos de tot cor aquella Pau Veritable, que des d'aquella humil i pobra establia de Betlem ens portà Crist, i que avui, a dos mil.lenis vista, encara no deixa d'interpel·lar-nos tot dient-nos:

Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat.

Bon Nadal i venturós Any Nou 1992.

Ben afectuosament,

L'Alcalde de Besalú

l'libreria
Capellades

*Papereria - Impremta -
Objectes escriptori -
Joguines.*

Av. President Companys, 5 - Tel. 59 07 90. BESALÚ

LES VAGUES DELS MESTRES

“Mama! Papa! Demà no hi ha “cole”, ole! Que bé...! Els mestres fan vaga.” “Altra vegada? Però què volen? Mai no en tenen prou, del que guanyen, i amb les vacances que fan!” Aquesta, més o menys, seria una “situació standard” que s’ha repetit aquests dies en moltes llars catalanes.

De fulls explicatius prou que se n’han repartit, però o bé no s’entenen, o potser no es llegeixen. A més, el Conseller d’Ensenyament ha acabat d’adobar el conflicte amb unes manifestacions inexactes, per no dir falses, a TV assenyalant que el que volíem era cobrar més. Diners! Sembla que només demanem diners.

Doncs no, no és així. Els mestres arribem a la vaga perquè volem que d’una vegada l’ensenyament deixi d’ésser només “un sector molt necessari i transcendental per a les generacions futures”, que està molt bé, i comenci a ser ARA un sector ben atès i tractat amb dignitat i justícia per l’Administració. Parlant clar: menys retòrica i promeses i més realitats.

Els mestres demanem que s’incrementin les plantilles dels centres per tal d’escolaritzar plenament i amb garanties de qualitat els nens de 3 a 6 anys. No com es fa ara en algunes escoles, barrejant-los amb els de 4 i 5 anys, sense incrementar el nombre de parvulistes.

Els mestres demanem que se’ns tingui en compte a l’hora d’aplicar la Reforma. A hores d’ara no ho veiem gens clar, i ens temem que els plantejaments teòrics no es puguin aplicar en la pràctica diària a l’aula.

Els mestres demanem que s’estengui la xarxa d’equips psicopedagògics, incrementant la seva permanència en els centres. Un servei que en molts llocs ha de cobrir l’A.P.A.

Els mestres demanem que es redueixi el nombre d’alumnes per aula. Encara hi ha aules de 32 a 38 i fins a 40 alumnes.

Els mestres volem que funcioni amb eficàcia un servei d’orientació escolar i professional.

Els mestres demanem que hi hagi, ja ara, a les escoles, especialistes d’Educació Física i de Música.

Els mestres demanem que després d’ésser el col·lectiu que més ha fet i s’ha sacrificat per aconseguir la normalització lingüística del català, se’ns reconegui en la seva justa mesura.

Els mestres demanem que la nostra formació permanent, sens dubte necessària, es faci dins l’horari de permanència al centre, aprofitant personal interí i substitut del curs 90 - 91, que a hores d’ara majoritàriament no s’ha contractat.

Els mestres demanem que els nostres viatges professionals i les hores de formació fora d’hores de treball siguin justament retribuïdes. Les dietes d’altres col·lectius aquí no existeixen.

Els mestres demanem que se’ns reconegui el dret a una negociació col·lectiva igual a la dels altres funcionaris. És a dir: que els nostres interlocutors tinguin un cert poder decisiu.

Els mestres demanem que hi hagi personal administratiu i auxiliar als centres. No pot ser que mentre es dona classe s’hagi de pensar en la calefacció que no funciona o bé atendre el fuster que fa algun arranjament, o que el director passi la major part del temps directiu emplenant formularis i estadístiques.

Els mestres demanem que siguin reconegudes com a malalties professionals les de tipus psicològic o depressiu. És demostrat que som el col·lectiu que, per desgràcia, més patim aquest tipus de malalties.

I també, naturalment, volem que l’Acord d’abril de 1989 amb el Conseller d’Ensenyament, on es reconeixia “el principi d’homologació retributiva dels docents amb els cossos de funcionaris no docents de similar categoria de la Generalitat”, es faci efectiu, encara que sigui d’una forma escalonada.

Totes aquestes demandes s’han intentat negociar amb el Departament, però malauradament, la manca d’una negociació constructiva no ens ha donat cap més opció, per pressionar fermament, que anar a la vaga.

**El Claustre de Professors
del Col·legi de Besalú**

UN ALTRE PREMI AL COL·LEGI DE BESALÚ

L’alumne de 8è. curs, ALEIX OLIVERAS I ALBRICH, domiciliat a Argelaguer, i alumne del nostre col·legi, ha estat guardonat amb un viatge de nou dies als Estats Units (Florida) amb visites a Disney World, Cabo Kennedy, Bush Gardens, Parcs Naturals dels Everglades i Cayo Llueso, Washington i Miami, pel seu treball “Fauna i flora de la Garrotxa” presentat en el concurs escolar “El papel de la Naturaleza” de la Fundació Aguila Real, que pertany a Torras Papel.

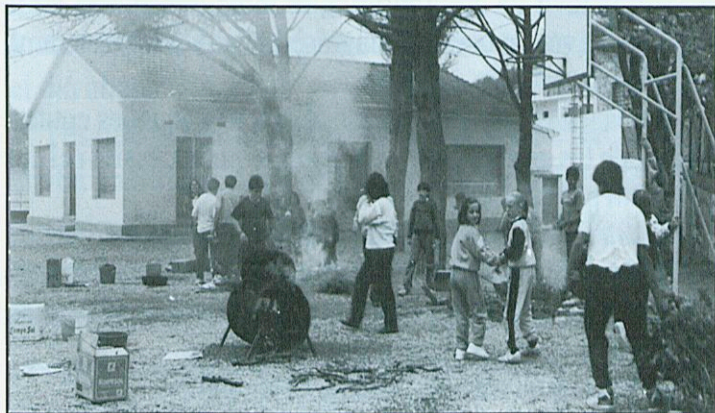
En aquest concurs, en el qual podien participar alumnes de la 2ª etapa d’EGB i de BUP de Catalunya, Andalusia i Galícia, hi havia trenta premiats, deu per comunitat.

A més del premi per a l’Aleix, el col·legi aconsegueix 500.000 ptes., quantitat que haurà de dedicar-se a l’execució de programes relacionats amb la natura i la protecció del medi ambient.

El nostre guardonat, juntament amb els altres companys catalans, gallecs i andalusos, va iniciar viatge l’1 de desembre per tornar el dia 9. Esperem que ens expliqui tot el que ha vist.

Aquest any estem de sort. Ara només cal que la grossa de Nadal toqui en el número que venen els alumnes de 8è. I per què no esperar-ho així?

**Consell de Redacció
del Col·legi Públic de Besalú**

LA COMISSIÓ ANTIABOCADOR INFORMA

Us fem arribar els trets més importants de la sentència dictada pel Tribunal Suprem respecte al contenciós - administratiu referent a l'abocador de Beuda, presentat per l'Ajuntament de Besalú.

a) Ante todo la responsabilidad política del Alcalde de Beuda al haber participado en la votación para la concesión de la licencia, pese a estar directamente interesado en el asunto.- Lamentablemente el Tribunal Supremo no tiene en cuenta que dicho voto tenía carácter decisorio, y da un valor excesivo al informe de la Comisión Provincial de Urbanismo de Girona.

b) Pero sobre todo al declarar que la licencia no implica un cheque en blanco para la Administración, que debe vigilar en todo caso el correcto ejercicio de la actividad, a los efectos de que no se produzcan los riesgos y molestias que denunciábamos en nuestro recurso. Debe significarse que el Tribunal Supremo hace expresa reserva en torno al correcto funcionamiento del vertedero, lo que debe servir para apoyar cualesquiera denuncias formule al respecto el Ayuntamiento de Besalú.

Parlem de la vinguda del Molt Honorable President, Jordi Pujol.

És interessant, i espero que profitós, que el President de la Generalitat vingui a Besalú.

Té, com a President, tot el dret i el deure de venir.

Ara bé, que vostè, Sr. Alcalde, en una carta adreçada a tot el poble ens vulgui fer "combregar amb rodes de molí", sobre el fet de l'abocador, per aquí no hi passem. I així li ho vam demostrar.

Sr. Alcalde, en el fet de l'abocador estem tots units, no cal que vostè ens ho demani.

A Besalú tenim molt clar que el President, en venir, i quan tots el volíem sentir, ell no va voler adreçar-se al poble i dir la veritat: Sí a l'abocador del Clot de les Mules.

Doncs bé, aquesta vegada tots units no l'hem volgut escoltar a ell.

Atentament,

Comissió Antiabocador

ESGLÉSIA ETS TU

Avui dia no es pot viure de la història i de la tradició, tot i que mereixen un gran respecte. Estem en un món on la realitat s'ha imposat potser massa imperativament, però les exigències són tan palpables que no ens permeten bressolar-nos en el record. Com deia aquell filòsof: més que fills del passat, hem d'ésser pares del present i del futur.

L'Església, el poble de Déu en marxa, que nasqué en el temps d'Abraham, Moisès i David, és conscient d'aquesta evidència i vol despertar a la realitat tots els seus membres. Vol conscienciar i responsabilitzar cada un de la gran família de Déu d'aquest present, perquè l'Església ets Tu. Tu, la teva família, els veïns, amics, convilatans, tots els batejats del món, que ja tenim la terra promesa, i és obligació nostra fer-la més habitable, més humana, més tèbia, amb més amistat i més Amor.

I això no és cap utopia si tots i cada un de nosaltres estem plenament convençuts i obrem en conseqüència que una fe, una religió, una doctrina, unes creences, més que practicar-se s'han de viure, s'ha de donar un testimoniatge permanent i constant col.laborant amb tot allò que signifiqui l'expansió del Regne de Déu. I tu ets part d'Ell, i una part molt important.

Seria no tenir horitzons i estar sec si creguéssim que ésser cristià o catòlic és solament complir uns preceptes, que són importants però que, de molt, no són allò fonamental de la nostra fe. Tenim un Decàleg per complir, però unes Benaurances per viure, transmetre i compartir. Déu es féu home en Crist, que ens oferí un testimoni i patró de vida, que per nosaltres se sacrificà donant-ho tot i deixant-nos l'Eucaristia per a aliment del nostre esperit.

Per molt dir Déu meu, Déu meu, no et guanyaràs la vida eterna si no veus en el teu proïsme a mi mateix. Això ens ho diu tot, som membres d'un cos que és el mateix Déu i aquests membres no es poden atrofiar, no poden deixar en l'oblit i negligència la seva funció vital. Han d'ésser un tot integrat en la immensitat de Déu.

Aquest petit escrit no pretén res més que despertar-nos a la realitat d'avui, intentant fer comprendre que Església ets tu i Església som tots, que vivim en la família de Déu i que ens hem d'integrar en ella aportant-hi la nostra col.laboració, la nostra dedicació, el nostre fer en aquesta tasca meravellosa d'estendre el Regne de Déu.

La Parròquia et crida, et demana, et suplica que siguis un membre viu d'ella, que et preocupis d'aquesta família on tot està per fer i que tant necessita de tothom.

Viu la teva Fe en la família, la feina, els amics, en la societat d'avui on contrasta la misèria del Tercer Món amb la superabundància de molts.

Viu la teva fe aportant la col.laboració a aquelles entitats l'ideal de les quals és obrir les mans a qui necessita i el cor a tothom per estimar.

Viu la teva fe fent patró de la teva vida aquell Crist que va ajudar el necessitat, que curà el malalt, que perdonà el pecador i que ens redimí a tots només pel miracle de l'Amor.

Viu la teva fe per la teva pròpia felicitat.

La Parròquia compta amb tu, i Déu també.

CARTES AL DIRECTOR

QUIRES NO DÓNA, RES NO REP!

Tot va passar en dues nits d'aquest calorós estiu que acabem de deixar. Igualment com altres dies al vespre, vaig sortir a prendre un refrigeri amb l'excusa de prendre una miqueta la fresca i poder parlar amb els companys.

Ens trobàvem en un bar de la vila i, com és costum, hi havia moltes colles diferents allí reunides, cadascuna d'elles parlant del que els semblava més convenient, tot i que tots sabem que en aquesta mena de reunions un o altre acaba rebent les crítiques que sovint solen amenitzar la vida d'un poble.

Va ésser precisament una d'aquestes crítiques que em va fer veure com podem arribar a ésser els homes en un moment determinat, bé sigui per enveja, o bé pel sol fet de deixar algú malament per la força dels costum.

A la taula del costat hi havia set convilatans que, durant més de dues hores, criticaren fets i costums de molta altra gent, deixant-los totalment enfonsats amb les seves crítiques, això sí, és clar, sense que ells ni s'ho poguessin imaginar, donat que molts, en aquelles hores, ja devien estar dormint ben tranquil·lament. També, com és costum, reberen moltes entitats a més de l'Ajuntament, que ja està acostumat a rebre.

Però no, no és pas aquest fet el que em va fer pensar, donat que ha arribat un moment en què ni tan sols no fem cas del que "diuen que diuen".

Va ésser precisament l'endemà, gairebé a la mateixa hora i al mateix lloc, que mancant allí dos dels participants dels que hi havia units el dia anterior, la resta van començar a carregar contra ells dos i els deixaren tan o més malament del que tots plegats havien deixat l'altra gent el dia abans.

I és que ni tan sols entre ells no es respecten, i és que arriba un moment en què tot sigui per criticar qui sigui.

Ah!, això sí, ja arribaren més tard aquells dos! I, com és evident, els altres deixaren de sentenciar-los ràpidament quan els van veure entrar, però un cop tots ben asseguts, començaren de nou a repassar un altre reguitzell de gent fins que els va entrar la son.

Voldria assenyalar que cap, ni un, d'aquells personatges, ni per casualitat no es troba ni dins l'Ajuntament ni dins de cap entitat sòcio - cultural, on podrien molt bé col·laborar a fer millorar les coses, o si res més no, a treure més bon profit del seu temps.

Octavi Balés

PARLEM DEL MERCAT

Sr. director, parlem del **Mercat** a Besalú.

Sr. Alcalde i Consistori que vostè presideix, són democràtics, sí senyor! Feu consultes al poble, que això queda molt bé. Guanya l'opció del Firal per 244 vots contra 56 a la plaça. Resultat prou important per ésser vinculant.

Però què passa? Els botiguers de la plaça i alguns del Carrer Major comencen a inflar el cap als membres d'aquest Ajuntament, mig insinuant que a partir del moment en què es canviï de lloc el mercat es giraran d'esquena a les activitats de les diverses entitats del poble.

Doncs molt bé, feu cas dels botiguers: Ells paguen impostos, però nosaltres també.

Crec que 244 persones es mereixen ésser escoltades.

De fet, podríem fer un nou eslògan de Besalú: A Besalú no cal anar a votar perquè l'Ajuntament farà el que voldrà.

Atentament,

Teresa Mir

L'INCERT FUTUR DE "LA RÀDIO"

Al primer cop d'ull, aquesta afirmació sobre un mitjà de comunicació que d'un temps cap a aquí ha esdevingut i continua esdevenint cada dia més i més important, podria, certament, arribar a confondre i fins i tot a sobtar molta gent. Tan sols pel fet que tothom té "in mente" els noms de les grans, potents i poderoses emissores que acaparen tota l'audiència. Però el que pretenc no és analitzar el futur d'aquestes, sinó el d'una que tenim molt a prop de casa nostra, malgrat que per altres raons sembli més llunyana. Efectivament, m'estic referint a l'emissora municipal de la nostra comtal vila, ubicada a Can Tenes i situada al 107.2 de la freqüència modulada: RÀDIO BESALÚ, "la ràdio".

D'altra banda, una de les moltes entitats del nostre poble que aquest passat mes de setembre celebrà el cinquè aniversari de la seva fundació. Encara recordo quan vaig començar a prendre part en les emissions de cap de setmana que llavors es feien des dels baixos de l'antic Ajuntament (al costat de l'Oficina de Turisme). Les condicions tècniques en què emetiem eren deplorables, però ens era completament igual ja que el que feia que el carro tirés endavant, fins a aconseguir unes extraordinàries i molt lloades millores, no era res més que les ganes i la il·lusió que tots i cadascun de nosaltres hi posàvem, no ho dubtéssiu ni un moment.

Aquesta breu referència al passat de "la ràdio" ens serveix per a definir la situació en què es troba actualment. I ho puc fer amb dues paraules, malauradament una fruit de l'altra, i una molt més important i decisiva que l'altra. Els mots clau són: irresponsabilitat i una escassa (per no dir nul·la) il·lusió. És claríssim quina és la més important i quina és la subordinada. De fet, de tots és sabut que per tal que una cosa funcioni degudament es necessiten aquests dos factors abans esmentats, i quan no hi són allò per què lluites se'n va en orris, i això és el que li passa a "la ràdio".

Tenim molta gent que en principi, aparentment, mostra molt d'interès; la ràdio és un mitjà molt atractiu, però als quatre dies aquelles ganes i il·lusió, entre cometes, desapareixen com per art d'encanteri i el seu proper pas és irresponsabilitzar-se completa-

ment de tot allò en què prèviament s'havien compromès.

Em sembla que no descobreixo res de nou quan dic que Ràdio Besalú, si continua per aquest camí, corre el greu perill de desaparèixer de la xarxa d'emissores municipals de Catalunya que, paradoxalment, dia a dia es va eixamplant, és a dir, "la ràdio" té un futur incert, o més ben dit, pot una emissora com la nostra esperar un futur? Si és que n'hi espera algun, és clar.

PROPOSTA. (20 novetats discogràfiques). 1.- Llença-t'hi. *Tancat per Defunció.* **2.-** Night Calls. *Joe Cocker.* **3.-** Achtung baby! *U2.* **4.-** We can't dance. *Génesis.* **5.-** Live your life before. *Belinda Carlisle.* **6.-** Kistch III. *Kistch.* **7.-** Two Rooms. *Diversos artistes, homenatge a Elton John.* **8.-** Trick or Treat. *Paul Brady.* **9.-** Real love. *Lisa Standfield.* **10.-** Héroes. *Los Rebeldes.* **11.-** Emocions. *Mariam Carey.* **12.-** Mr. Lucky. *John Lee Hooker.* **13.-** Stars. *Simply Red.* **14.-** The best R.E.M. *R.E.M.* **15.-** Eros in Concerto. *E. Ramazzotti.* **16.-** Changing Faces. *Bros.* **17.-** Diamond & Pearls. *Prince & The New Power Generation.* **18.-** C.M.B. *C. Me Badd..* **19.-** Dance to the holy men. *The Silencers.* **20.-** Rock the house live! *Heart.*

PROGRAMACIÓ RÀDIO BESALÚ

Divendres. 19 - 20, Cop Xiruc. *Pere Ventura.* **20 - 22,** Fora d'òrbita. *Miquel Riu.* **22 - 23,** Ferro colat. *Jesús Banal.* Connexió amb Ràdio Olot.

Dissabte. 10 - 12, Bon dia, Besalú. *Ferran Cuevas i Jordi Pujolar.* **12 - 13,** Good morning, Vietnam! *Jordi V.* **13 - 14,** Ràdio fórmula musical. *Esteve Vila i Toni Garcia.* **14 - 15,** Foc en el cos. *Vicens Bosch.* **15 - 16,** Gota a gota. *Joan "Zafont".* **16 - 18,** Rockopop. *Xavi Roca.* **18 - 20,** Entre cometes. *Martí Gironell.* **20 - 21,** Connexió cerebral. *Lluís Torrent.* Connexió amb Ràdio Olot.

Diumenge. 10 - 11, Escoltem sardanes. *Francesc Grau, Josep Abuín.* **11 - 13,** Basketmania. *Joan Rost.* Connexió amb Ràdio Olot. A més, cada hora informació des de Catalunya Ràdio!

Han col·laborat en aquest número:

DIPUTACIÓ DE GIRONA

